

tatta ahhoz a legnagyobb kitüntetéshez, amit a kartársak bizalma adhat.

Nem mai keletűek Pollák Illés egyéniségének azok a sajátosságai, amik ezt az osztatlan közvéleményt megértelték. Minden dicséret, minden elismerés csak a régiék megtetőzése, újraismétlése — palinodia. Tartalomban újat alig lehet Pollák Illés méltatásául elmondani, de nem azon okból, mert ő maga már újat, újszerűt ne mondana. Pollák Illés még ma is az a bővizű forrás, amely egyre és nem gyöngülő erővel ontja magából a gondolatokat. Ha formában, fordulatosságban, a stílus változatos elevenességében Pollák Illés minden írása hoz is újdonságot — változatlan az a psyche, amely a gondolatokat kitermeli. Az önmagához való hűség, az, hogy a mai Pollák Illés töretlen folytatása a tegnap és tegnapelőtti Pollák Illésnek, — oka és magyarázata, hogy ennek az állandóságnak a feldicsérése csak a régi magasztalások visszatérése. És van még valami örök változatlan Pollák Illésben: a magaszabta pogány ethos, amely nem hogy eltölti a maga emberét, hanem zsarnoki erővel uralkodik rajta, amelynek parancsait nem lehet latolgatni, követésüket a célszerűség mérlegén jobbra vagy balra fontolgatni, hanem szót kell fogadni, mert ez a szófogadás — így rendeltetett.

A közelálló ember subjectivitását igyekeztek e sorok legyűrni; a megemlékezésnek ez a hangja lehet lírai, egyéni érzésből fakadó meghatottság, — amely alól e sorok írója nem vonhatja ki magát, ha Pollák Illésről szól az ének, de a tollat mégis a távolálló objectivitása vezette. Az objectivitas azonban nem jelenthet hideg közömbösséget, mert a Pollák Illésből kiáradó melegség még a fagyot is megolvasztja. Ady szavai zárják hát e sorainkat, amelyeket igazgatótanárának jubileumára küldött: Magam is itt vagyok ünnepkocsit tolni... s szeretném a kezed áldva megcsókolni.

B. S.

Az Országos Ügyvédszövetség budapesti osztálya dr. *Meszlény Artur* elnökleite alatt megtartotta rendes évi osztálygyűlését.

Az osztály választmányának évi jelentését az osztálygyűlés egyhangulag elfogadta. Az ülés után dr. *Beck Salamon* tartott előadást „Ügyvédi költség és magánjog“ címen. Az előadót a megjelent nagyszámu közönség lelkesen ünnepelte. Az ülést társasvacsora követte.

Végrehajtási jogsegélyegyezmény Magyarország és Ausztria között. Az 1914:XLII. t.-c.-be iktatott ezen jogsegélyegyezményről dr. *Maurus Deutsch*, wieni ügyvéd, az ottani osztrák-magyar kereskedelmi kamarában előadást tartott. Ismertetve ezen egyezmény létrejöttének előzményeit és tételes rendelkezéseit, majd pedig rámutatott arra, hogy ezen egyezmény a gyakorlatban jól bevált, indokoltnak tartja azonban, hogy a kölcsönös végrehaj-

tási jogsegély két irányban kiterjesztessék, nevezetesen: 1. az 1. cikk 4. pontjának kiegészítéseként a kényszeregyességi eljárásban hozott jóváhagyó végzés, illetve táblás kimutatás alapján végrehajtható egyességre; 2. az 1. cikk 5. pontjának kiegészítéseként a tőzsdebíróóságok, illetve tőzsdei választott bíróságok ítéleteim kívül egyéb jogerős és a végrehajtható választott bírói ítéletekre.

Azt hiszem, bécsi kartársunk álláspontjának helyességéhez szó sem férhet, nem lévén oly aggályos momentum, mely a két szerződő állam között a célzott kiterjesztés ellen szólna. Hadd hozzam fel azonban e téma kapcsán a következő konkrét esetet, amely kell, hogy gondolkozóba ejtsen aziránt, nem volna-e annak értelmében egy további kiegészítésnek helye. A házastársak utolsó közös lakhelye Budapest volt, a férj elköltözött Bécsbe és mint már ottani lakos, bontóperre indított a budapesti törvényszéken. E bontóperben a bíróság alperesnő kérelmére nő- és gyermektartás tárgyában ideiglenes intézkedést tett és felperest jogerőssé vált végzéssel kötelezte havi X korona ideiglenes nő- és gyermektartásdíj fizetésére. Am Ausztria ezen jogerős végzést nem hajtja végre azért, mert az eljáró bíróságnak nincs, illetve nem volt még a 3. cikk 1—15. pontjainak valamelyike szerinti illetékessége. Ez a végeredményben jogsegély nélkül maradás azonban annál méltánytalanabb a tartáshoz jogosítottokra, mert a törvény őt ezen helyzetben, vagyis a bontópernek esetleg évekig tartó folyama alatt jelzett igénye érvényesítésével ezen kizárólagosan illetékes bíróság elé, a bontóper bírósága elé utalja. Megfontolás tárgyává volna tehát teendő, hogy nem kellene-e a kölcsönös végrehajtási jogsegélyt oly bírói határozatokra is kiterjeszteni, amelyeket a másik szerződő államban lakó peres fél által igénybe vett belföldi bíróság az el által folyamatba tett eljárásban a külföldön lakó terhére hozott meg (mint itt: tartási intézkedés, anélkül, hogy viszontkereset volna, továbbá felperes elutasítása esetén költségekben marasztaltatása stb.) Dr. B. I.

Jogirodalom.

Dr. Beck Salamon: Kötelemvalósulás.

(A Polgári Jog könyvtára 2. füzeté.)

Jogi irodalmunk különös belső meghasonlásban szenved. Az elmélet és a gyakorlat — a valóság és a gondolat dualizmusának eltorzulásában — mind messzebb távolodnak egymástól. Szórványosan jelentkező teoretikus műveinkben egy idegen dimenziókban lebegő fogalmi világ képe tárul elénk, amely semmi kapcsolattal nem fűződik a való élethez. Praktikus könyveink ezzel szemben a törvény vagy bírói gyakorlat iparszerű ismertetésében, legfeljebb halvány glosszálásában merülnek ki és még a látszatát sem kívánják ébreszteni annak, hogy a felmerülő problémák egységes rendszerbe helyezését intencionálnak.

Értékes ritkaság ilyen körülmények között az olyan könyv, amely — mint Szász Schwartz Gusztáv éppen írónk egyik